

CAPIȚULU XXII.

РЪДУЩЕА НЕМЕЕІ.

„Аполониѣ сѣрпісе ка зпѣ омѣ че пѣреа къ с'а-
штенѣ ла треі інтебѣрї маі грелле pentрѣ desлегатѣ:

Аскэлъ ренедеа чїрїпїре а пассерїї, шї се ін-
тоарсе кѣтре Isaак зїкїндѣ-ї:

— Чееа че а венїтѣ сѣ зїкѣ ачеастѣ вравїе
соацелорѣ еї, еатѣ сѣ цї спїзїѣ дїн кѣвїнтѣ їн кѣвїнтѣ.
Ле-а зїсѣ: „Сѣнтеїї небзне дака вѣ батейї каплѣ сѣ
кѣстаїї ачї кѣте-ва грѣнїшоаре де меїѣ, де нанї саѣ
де кїнепѣ; пе кѣндѣ зпѣ морарѣ а тректѣ адїнеаорї
пїн дослѣ тѣрїеї, дѣкїндѣ пе асїнлѣ сѣѣ зпѣ сакѣ де
грѣѣ pentрѣ тѣчїнатѣ; шї саклѣ де грѣѣ а кѣрпатѣ, шї
дрѣмлѣ е тотѣ акоперїтѣ де грѣзїнѣ каре кѣргѣ дїнтр'-
їнслѣ! Венїїї їсте! венїїї їсте! тоате вѣрѣїеле де пїн
прежѣрѣ с'аѣ шї дѣсѣ ла оспѣцѣ, шї, дака нѣ вецї венї
маї кѣрїндѣ, нѣ ва ретѣнеа нїмїкѣ pentрѣ вої... Ве-
нїїї їсте, венїїї їсте!“

Шї, їн адеврѣ, кїарѣ їн моментлѣ кѣндѣ А-
ВОЛ. III. 13